

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 101/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. mája 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., bytom M., vo veci porušenia základného práva na zákonného sudcu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Michalovciach pod sp. zn. 6 C 58/01 a na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 14 Nc 25/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2003 doručená sťažnosť JUDr. V. H., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základného práva na zákonného sudcu a na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde v Michalovciach (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 6 C 58/01 a na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 14 Nc 25/02.

Sťažovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 Nc 25/02, prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 6 C 58/01 konal bez ďalších prieťahov, a napokon požaduje priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Zo sťažnosti a z priloženého uznesenia krajského súdu č. k. 14 Nc 25/02-37 z 13. februára 2002 vyplýva, že sťažovateľ ako právnik zastupoval navrhovateľa D. B. v súdnom konaní proti odporcovi TIPSO, stavebno-montážna divízia, spol. s r. o., Michalovce o 24 418 Sk. Tento súdny spor bol vedený na okresnom súde pod sp. zn. 6 C 58/01. Vyššie označeným uznesením krajského súdu sa vyslovilo, že všetci sudcovia okresného súdu sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 6 C 58/01 a že sa táto vec postupuje na prejednanie Okresnému súdu v Rožňave. Stalo sa tak preto, že podľa vyjadrenia sudcov okresného súdu vzhľadom na ústavnú sťažnosť podanú sťažovateľom proti okresnému súdu a vzhľadom na hanlivé urážky sudcov okresného súdu cítia sa všetci sudcovia zaujatí. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 28. februára 2002, resp. opätovne 5. marca 2002.

Podľa názoru sťažovateľa žiaden súd sa nemôže zbaviť zodpovednosti za dĺžku konania poukazovaním na správanie účastníka konania, resp. právneho zástupcu vymyslenými tvrdeniami, príp. spochybňovaním vlastnej nezaujatosti sudcu na základe subjektívnych názorov, postojov, pocitov a motívov. O tej skutočnosti, že všetci sudcovia okresného súdu vyjadrili svoju zaujatosť, sa sťažovateľ dozvedel až z uznesenia krajského súdu, a preto nemal ani možnosť včas reagovať. Nemá v úmysle cestovať na pojednávania na Okresný súd v Rožňave. V dôsledku postupu súdov stratil tento prípad a dôveru klienta.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za podanú zjavne neoprávnenou osobou.

Z vyššie citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy treba vyvodit', že aktívnu legitimitáciu na podanie sťažnosti majú iba tie osoby, ktorých základné právo alebo sloboda boli porušené. V danom prípade by za takúto osobu bolo možné považovať sťažovateľovho klienta D. B., lebo on je navrhovateľom v konaní vedenom na všeobecnom súde, on je teda účastníkom konania na všeobecnom súde. Sťažovateľ v konaní na všeobecnom súde navrhovateľa právne zastupoval ako právnik na základe splnomocnenia udeleného navrhovateľom. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť nemá ústavný súd žiadnu pochybnosť o tom, že namietaným postupom okresného súdu a namietaným uznesením krajského súdu základné práva sťažovateľa v zmysle čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy porušené byť nemohli. Sťažovateľ nie je totiž aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto sťažnosti.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. mája 2003